

Naše veselje

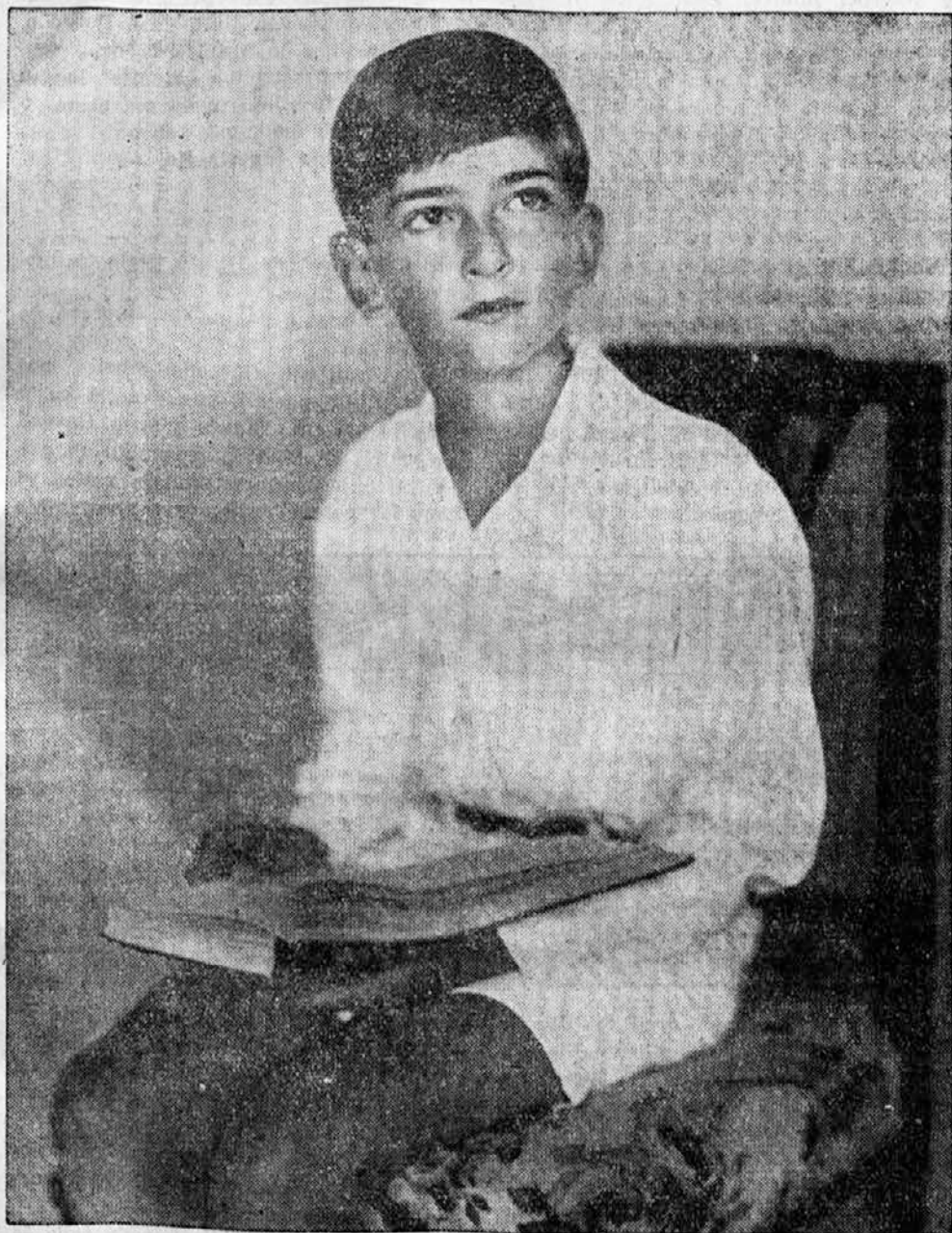
Priloga „Slov. gospodarja“ za deco.

Štev. 9.

31. 5.

1934.

Letnik I.

Nj. Vel. kralj Peter II.

Dragi otroci!

Gotovo se spominjate strašnih dni, ki smo jih preživeli od tedaj, ko nam je prispela grozna vest, da je zločinska roka vzela dragoceno življenje našemu dragemu kralju Aleksandru I. Globoka žalost je legla na celo državo, na srca vseh prebivalcev. Prepričani smo, da ste se v vroči molitvi obrnili do ljubelega Boga in ga prosili, naj On nagradi dušo blagopokojnega našega vladarja za vse to, kar je velikega in plemenitega storil za svojo državo in za svoj zvesti narod; saj je otroška molitev Bogu tako mila.

Dobili smo novega vladarja, Nj. Vel. kralja Petra II. To je naš ljubljeni »Petriček«, katerega vsak otrok pozna in ga obožava z vsem srcem in vso ljubeznijo. Mnogo njegovih slik poznate. Na vsaki izmed njih je tako prijazen in srčan, da si na mah osvoji srce vsakega gledalca. Tudi mi vam prinašamo, dragi otroci, sliko vašega ljubljenca. Dobro si jo oglejte in si jo hranite za drag spomin. V svojih srcih pa eklenite, da mu boste zvesti in vdani in da mu boste po svojih močeh pomagali ohraniti našo ljubo domovino Jugoslavijo.

Tri želje.

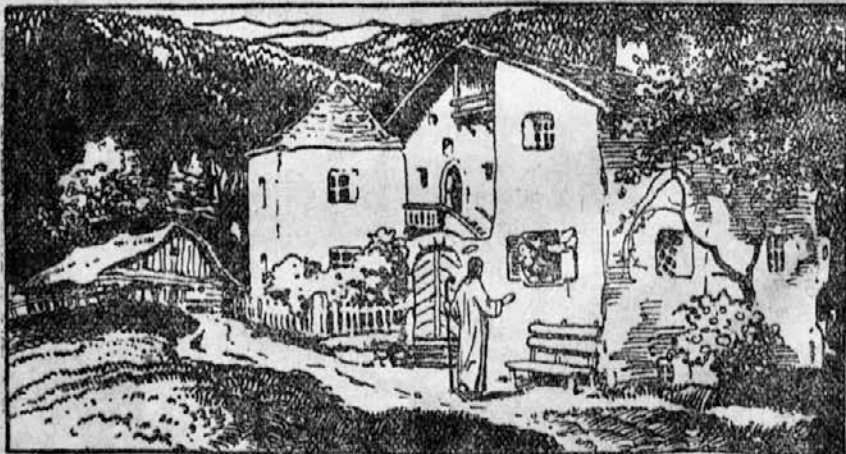
Ko je ljubi Bog še hodil po svetu, je nekoč dospel ves utrujen v neko vas. Ker se je dan že nagnil, si je moral najti prenočišče. Ob koncu vasi je stala ob eni strani ceste visoka, lepa hiša, na drugi strani pa uborna kočča. Na oknu velike hiše je slonel gospodar in je kadil iz dragocene pipe. Bil je zelo bogat in z zadovoljstvom je mislil na vse to, kar je bilo njegovega.

v hiši, kmetica pa je brž postavila nekaj jedi na mizo.

»Dosti nimava, pa to, kar zmoreva, to rado dava.«

Po večerji sta Gospoda prosila, naj leže v njuno postelj, ona dva pa bosta spala to noč na skednju v senu. Gospod je sprejel ponudbo in je kinalu zaspal.

V jutro je kmetica skuhala zajtrk za Gospoda, potem pa se je ta poslovil s

Gospod se je ustavil pred to hišo in je prosil prenočišča. Bogataš ga je pogledal in takoj videl, da ne more kaj denarja od njega dobiti. Zato je rekel: »Ne morem te sprejeti. Vsa hiša je zasedena, nikjer ni koticčka za tujce. Le pojdi drugam!«

Ljubi Bog se je kar obrnil in je potrkal na vrata revne kočče. Kmetič mu je odprl in ga je povabil v sobo, edino

prisrčno zahvalo. Pred odhodom je še vprašal kmeta, če ima kakšno željo, ker mu more vsako izpolniti. Naj pove tri želje. Kmetič se je popraskal po glavi, pa je dejal:

»Druge želje nimam, kakor to, da bi z ženo v miru in zadovoljstvom živela in potem prišla v raj.«

»To sta dve želji. Ali si ne bi želel še nove hiše?« ga je vprašal Gospod.

»Če jo je mogoče dobiti, prosim zanjo«, je odvrnil kmetič.

Takoj je stala tam čisto nova hiša, Gospod pa je odšel.

Bogataš se je tako blizu poldneva prebudil in je pogledal skozi okno. Kako se je začudil, ko je videl onkraj ceste lepo hišo. Takoj je skočil k oknu in je zaklical kmetiču, naj pristopi in mu pove, kaj se je bilo pripetilo. Kmetič je vse povedal. Tedaj je pristopila bogataševa žena in je rekla možu, naj takoj sede na konja in jezdi za Gospodom. Če je izpolnil revežu tri želje, jih bi še njemu, bogatašu.

Bogataš je tako storil. Kmalu je dohitel Gospoda. Rekel mu je, kako žal mu je bilo, da ni imel prostora zanj, da pa mu je zdaj vsa hiša na razpolago, naj kar pride z njim. Gospod je obljubil, da bo prišel, ko ga bo pot zopet занeslo v ta kraj.

Ali ne bi mogel dobiti izpolnjenih treh želja, je vprašal bogataš.

»Zakaj ne«, je menil Gospod. »Naj ti bo!«

Bogataš se je nato vračal proti domu, Gospod pa je nastavil svojo pot.

Vroče je bilo in bogataš je premišljeval, kako dobro je njegovi ženi doma na hladnem. Ker se mu je konj večkrat spotaknil, je nazadnje jezno zaklical, naj bi kar crknil. Konj je padel na tla in je bil mrtev. Prva želja pa je tudi že bila izrečena. Tedaj je bogataš vzel sedlo in ga je nosil po vročem poldnevu. Zopet se je spomnil žene in je želel, naj bi rajši ona sedela na sedlu, kakor pa da bi ga on tu nosil. Izrečeno, izvršeno! Sedla ni več bilo in bogataš je strahoma mislil, kje bo. Stekel je domov, kjer je žena sedela na sedlu, pa ni mogla dol. Moral je izreči tretjo željo in tako je imel od njih le izgubo.

Po Grimm-u.

Sv. Avguštin in otrok.

Pri Hiponu je stala ob morski obali hišica, v kateri je prebival sv. Avguštin.

Dan in noč je sedel sklonjen nad svojimi pergamenti in je pisal. Hotel je razumeti božje bistvo in o tem poučiti vernike. Ni opazil, ali je bila zunaj pomlad, ali pa je padal jesenski dež. Samo tista ena misel ga je navdajala, nad njo je tuhtal in tuhtal.

Le po večerih se je večkrat sprehajal ob morski obali, pa se niti tedaj ni ozrl ne na morje, ne na obalo, ne na ljudi, tudi tedaj je le o tem pomišljeval, kar je hotel dognati, pa mu vse vkup nikakor ni hotelo uspeti.

Ko je nekoč tako ob večernem solncu hodil ob morju, je opazil pred seboj lepega otroka, dečka, kateri je imel v roki školjko in je z njo zajemal vodo iz morja v majhno jamico v pesku.

Sv. Avguštin se je ustavil, pristopil je k fantku in ga je vprašal:

»Kaj delaš tu, mali?«

Fantek ga je brez strahu pogledal in mu je odgovoril:

»Saj vidiš, veliki mož, kaj delam — morje hočem preliti v tole jamico tu.«

»Pa nisi pameten, če tako delaš. Kako boš spravil ogromno morje v tole jamico?«

»Zakaj pa ne?« je vprašal deček in je nastavil:

»Ti hočeš dognati, česar še nihče ni dognal. Mnogo lažje je zlitih morje v to jamico, kakor pa do konca razumeti Boga, gospodarja vesoljnega sveta. Zato ga samo molim, več ne zmorem.«

Po teh besedah je deček izginil.

Sv. Avguštin je še dolgo stal na tem mestu. Razumel je, da mu je Bog poslal angela, ki bi ga naj poučil. Svetnik

se je zavedal, da je angel govoril resnico. Ko se je vrnil domov, je pustil svoje pisanje povsem na miru, angel ga je bil naučil več, kakor pa je on zapisal s trudom in z muko.

Odslej je živel vesel in zadovoljen v svoji hišici. Nikakšnih dvomov ni imel več v svoji duši. Svojega Boga je videl odslej v solncu, v cveticah, v prahu — skratka v vsej naravi.

Labirint.

Prav mnogo dopisov smo dobili z različnimi rešitvami. Videlo se je, da vsi niso natančno čitali pogojev, ki so v 8. številki pod sliko labirinta napisani. Tam je bilo izrečno zahtevano, da je treba prej priti do tistih celic, ki so označene s številkami, in da se mora potem iz ene izmed njih najti pot do cilja. Reševalci, ki se torej teh pogojev niso držali, ne pridejo v poštev. Taki so n. pr. Gričar Martin, Trbovlje-Vode. Drugi pa so rešili nalogo tako, da so se posluževali presledkov v črtah po 4. in 11. celico za vrata. To pa niso vrata, ampak le odprtine, ki so posledice tiska. Rešitev je seveda več mogočih. Najboljša je nam tista, ki prebije steno med 6. in 7. celico ter spodnjo steno pri 9. celici. Rešitve smo dobili od: Fuks Matilda, Brezje; Žel Mimika, Štefanec Rozika, Lorber Frančka, Sv. Trojica; Napotnik Ivanka, Topolšica; Jesenšek Fr., Dole; Potisk Lenčka, Brezje; Konečnik Simon, Črna.

V 10 številki bo prišel na vrsto nov labirint.

*

Odgovori na ostale dopise.

Napotnik Ivanka, Topolšica, nam je poslala rešitev skrivalnice: Kje je tretji čitatelj. Tretjega je res našla, ali mi smo namenoma pisali samo o »tretjem« čitatelju, ker smo upali, da nas bo kdo opozoril, da je še »četrti« v sliki, pa žal tega ni nihče našel!

Kolman Mimica, Selo. Odgovori so »skoro« vsi točni. Kar ni, se vidi iz današnje rešitve.

F. H., Svečina. O poslanih nam pesmicah kaj obširnejšega v 10. številki. Za danes ni več prostora. Nekaj bo žel

Odgovori na vprašanja v 8. številki.

1. Na Rimski cesti.
2. Nobeden ne gre sam, vse je treba dati noter.
3. S črko »n«.
4. Ker je noč vmes.
5. Luknja.
6. Hči.
7. Žaga. (Tu je v časopisu tiskovna pomota. Beseda se naj glasi prav »je-dec«, ne pa »jezdec«.)
8. Nobenega, ker že ima vse.
9. Najmanjši; on je »najmanjši« osel, torej izmed vseh treh najpametnejši.
10. 900 Din.
11. Eno, potem ni bil več tešč.
12. Ena oseba vzame skledo z jabolkom vred.
13. Zima.
14. Z rdečo tinto napišeš besedo »čr-nov«.

*

Naloge.

1. Dva očeta in dva sinova so bili na lovu. Ustrelili so tri zajce. Vsak izmed njih je vzel svojega zajca in šli so domov. Kako je bilo to mogoče, ko pa so ustrelili le tri zajce?

2. Klicatelj (na sejmu pred utico, v kateri so kazali razna čudesa): »Pridite in pogledjte! Tu notri vidite zamorca, kateri ima toľko oči, kakor ima leto dni! Samo 1 dinar vstopnine!«

Gospod, ki si je zamorca ogledal, se je vrnil iz utice in rekel: »Res je!«

Kako je to mogoče?

3.

Teh pet kvadratov je sestavljenih iz posameznih palčic. Odvzami tri palčice in ostanejo ti trije kvadrati!

4. Kako pokažemo, da je polovica od dvanajst sedem?

5. Položi 12 vžigalic tako, da dobiš 3×5!

*